

La devaluació de l'ordenament jurídic català

written by Cabassers.org | 25/03/2023



El 21 de març de 2023 un cartell que havien substituït a l'autovia A2 indicava, a la sortida 517, "Cervera-Norte". Tant ERC com Junts van reclamar al Govern espanyol que es corregís l'indicador amb l'expressió catalana, i l'endemà el cartell ja estava substituït per un altre que diu "Cervera-Nord". Vint-i-quatre hores va tardar el Ministerio de Fomento a complir el [Decreto Legislativo 2/2009](#), de 25 de agosto, por el que se aprueba el Texto refundido de la Ley de carreteras, que a l'article 42 diu que "sin perjuicio de la normativa general aplicable en la materia, los indicadores de señalización de la circulación en las carreteras de Cataluña deben ser, al menos, en catalán".

L'article 18.1 de la Llei 1/1998, de Política Lingüística, estableix que "els topònims de Catalunya tenen com a única forma oficial la catalana, d'acord amb la normativa lingüística de l'Institut d'Estudis Catalans". El Parlament de Catalunya va aprovar aquesta Llei el 7 de gener de 1998, i encara és hora que es compleixi amb el nom de deu municipis i el de més de cent nuclis. Els ajuntaments que la incompleixen al nom municipal són [Cabacés](#), [Capmany](#), [Castell-Platja d'Aro](#), [Figaró-Montmany](#), [Lladó](#), [Massanes](#), [Navàs](#), [Rialp](#), [Torrelavit](#) i [Forallac](#). D'aquests, quatre encara aguanten les grafies

prenormatives imposades per la dictadura franquista: Cabacés, Capmany, Lladó i Rialp. Entre els noms dels nuclis que tampoc no compleixen la llei de fa vint-i-cinc anys n'hi ha com Royal Park, Tourist Club, Monterrey Park, Alella Park, Begues Park, Miami platja, Júnior Park i [un etcètera llarguíssim](#), fins a més de cent, amb faltes, expressions estrofolàries o noms impropis. Tot això amb la col·laboració necessària de tots els governs de la Generalitat, que han mantingut la cacicada, tolerant-la amb legislació de règim local mal feta a posta, que ve a dir que no passa res si aquests ajuntaments continuen vulnerant la Llei de Política Lingüística. Compte amb el disbarat, que repetim perquè quedi clar i s'entengui bé: la legislació de règim local diu que els ajuntaments que tinguin topònims deformats i esguerrats (fins i tot els que va esguerrar el franquisme per a humiliar l'idioma) poden rebutjar complir la Llei de Política Lingüística en matèria de toponímia i es poden negar a corregir-los. Això, evidentment, no aguantaria en cap jutjat, perquè és una vergonya jurídica de primera magnitud. Si voleu aprofundir en aquesta salvatjada la trobareu ben detallada en [aquest article](#). Aquesta situació no és homologable a l'entorn de l'Europa Occidental, i no és acceptable que la llei es faci a la mida dels interessos d'una minoria i no per a l'interès general. El 23 de gener vam demanar al Govern [que ho corregeixi](#), després de demostrar-li [amb un cas pràctic](#) que, si no es corregeix la incoherència de la legislació de règim local, l'única manera de fer que els ajuntaments recalcitants respectin la Llei de Política Lingüística és que els ho ordeni una sentència judicial.

La Generalitat ha permès i emparat durant dècades que uns quants ajuntaments no compleixin la Llei de Política Lingüística a la toponímia mentre tots els altres sí que ho fan. Riure les gràcies als infractors i generar-los errors legislatius a mida, en lloc d'obligar-los a corregir, amb els tribunals si cal, és un greuge per als qui compleixen i una devaluació inacceptable de l'ordenament jurídic català.